

Лепетун

Олександр Виженко

Тун-тун, тун-тун!
Лепетливий лепетун.
Туди – ник, сюди – ник.
Днями ханькати ізвик.
Він зумів, любенькі діти,
(Ніде правдоньки подіти),
Сто три вози із горою
За годину нако вчити.
Справжній геній, що й казати!
Навіть Феська язиката
Заздрить лепетню тому.
– Чесно кажучи, – зітхнула, –
Це під силу лиш йому.

– Лепетуне, будь здоровий!
Наш повшонок говіркий.
Раз така вже в тебе вдача,
Що ж, халявай і радій.